

בסיעתא דשמיא

גליון

ילקוט שיחות ופנינים יקרים

שנה ט' גליון ל"ב (ת"ס)

דברי תורה ומרגלאין טבין מהרה"ק
צ"ס"ע, פועל ישועות בקרב הארץ, לבן של ישראל
מרוך רבי נפתלי צבי הלברשטאם זצוק"ל זי"ע
אנד"ק באנוב

שבת קודש פרשת במדבר

המעוניין לקבל את הגליון באימעייל בשבועות הבעל"ט ישלח הודעה ל- kutmordechai@gmail.com וירשום "מעוניין לקבל"

טועמיה חיים זכו

גליון "לוקט שיחות ופנינים יקרים" מתורת

מדרן רבינו הק' נפתלי צבי בן מרן רבינו הק' שלכמה זי"ע

מאיר לארץ ולדרים עליה מדי שבת ומועד ומלהיב לבות המוני בני" לאהבה את ה' וליראה אותו ולעבדו בלבב שלם

יוצא לאור עולם על ידי העוסקים במלאכת הקודש בעיר בני ברק | מספר פלאפון 0548528767 | דוא"ל pninimbobov@gmail.com

- שיחות הקודש נעתקו מטעיפס בלשונו הק' של רבינו להלהיב הלבבות ברשפי אש שלחבת י-ה - ■
"...והאומר בלשון רבו אזי האדם האומרו מתנוצץ בו שכל של רבו" ... (ספה"ק קדושת לוי - קדושה א' לפורים)

©

בעריכת הגליונות הושקעו עמל ויגיעה רבה, הן בהעמקת הטעיפס עריכתן וסידורן, והן בעריכת העובדין קדישין, ועל כן על פי דעת תורה הננו אוסרים להעתיק מהן בכל אופן שהוא מבלי רשות המוציאים לאור, ושארית ישראל לא יעשו עוולה

"הקב"ה מתעסק בשבחן של צדיקים לפרסם בעולם" (במדבר רבה כא, ג)

כן ירבה וכן יפרוץ

בס"ד כבר יצאו לאור על ידינו במשך למעלה מח' שנים אלפי שיחות קדושות ענינים ועובדין קדישין מאותו צדיק וקדוש יושב בסתר עליון מרן רביה"ק זי"ע, ועוד היד נטויה בעוה"שית, ובוזה באנו בבקשה מכל מי שיש תח"י טעיפ (או בכתובים) משיחה קדושה שיצאה מפי רבינו, הן לפני רבים והן אל היחיד, או בעיתות שמחה במשפחתו, נא ונא ימסור לנו העתק ממנו כדי לזכות את הרבים, ונאמן הוא רביה"ק ששפתותיו יהיו דובבות בקבר מחמתו, שיעורר עליו רחמים לפני אדון כל להשפיע עליו כט"ס. כמו כן אנו שבים ומבקשים בכל לשון של בקשה מכל אחד שיש תחת ידו ענין "בדידי הוה עובדא" שאירע לו אצל רבינו הק', או כל דבר קטן ששמע ממנו, נא ונא אל ימנע טוב מן הרבים, וימסור לנו העתק מאוצרו, ונר לאחד נר למאה

- ניתן להשאיר הודעה ב"קול צדיק" שלוחה 8 -

לשמוע אל הרנ"ה

קול צדיק

לשמוע קולו בקודש של כ"ק מרן רבינו הק' זי"ע ועב"י
בשיחות ודרשות שונות, ולצידם הדרכות ענינים ועובדין קדישין

ארה"ק 03-9516188 | אמעריקע 1646-585-2944 | אייראפע 03303900472

כל השמוען וההודעות עולים תחילה לשלוחה ¹ למשך שבוע או שתיים, ולאחר מכן יכנסו לשלוחות דלהן ² סדר הפרשיות, מועדים וזמנים, ענינים שונים ³ סיפורי צדיקים ⁴ אורח צדיקים כאור נוגה ⁵ דברי הימים ⁶ מקחו של צדיק ⁸ הקלטת הודעות ועובדין קדישין ⁹ מיקום אחרון

"אנו דארפ'מיר צו נעמען דאס קול, און אונז דארפ'מיר דאס קול ווייטער צו שיקן, און ווייטער צו געבן, און איבער-צו-פירן וואו מ'טרעפט זיך, וואו מ'באגעגנט זיך דא מיט א יונגעראמן".

(לשון קדשו של רבינו הק' תחת אחד השיחים, אודות קולו של כ"ק אביו מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע)

קול צדיק

אייראפע

03303900472

לעיני הרה"ח ר' פשה דוד בן
הרה"ח ר' צחק ע"ה

אמעריקע

1646-585-2944

לעיני הגה"ח ר' מנחם הדקאל בן
הרה"ח ר' אתרו עשאל ע"ה

ארה"ק ת"י

03-9516188

זכות שבוע פרשת בה"ב שחל בו ל"ג בעומר היולא דרשב"י נתנדב ע"י
הרה"ח רבי משה שמעון רייכבערג שליט"א

הוספות חדשות - שבוע פרשת בהר - בחוקותי

לפי סדר הכנסת למערכת

כל ההודעות והשמועסן בשלוחה 1

א. שיה דברים אודות דבריו הנוראים של רבינו הק' בחודש טבת דשנת תשס"ב "רבי שמעון בר יוחאי וועט זיין ביי מיר ל"ג בעומר".
ודברים נוראים שאמר אודות הלימוד בספר זוהר הקדוש. עובדא קדושה שאירע באחד השבתות כשאחד המשמשים בקודש העמיד ספר
זוהר הקדוש על שולחן רבינו הק'.

ב. העובדא מהרה"ח רבי אלימלך מיללער שליט"א שרבינו הק' אמר לו את הדברים הנוראים: "רבי שמעון בר יוחאי וועט זיין ביי מיר ל"ג
בעומר". ועובדא נוספת מה שאמר רבינו הק' לזמן דהו בחודש שבט דשנת תשס"ב כשאמר לו שהיה אצל רשב"י במירון. מה שאמר
רבינו הק' להרה"ח רבי שמחה האמוער ע"ה משב"ק כשאמר לו בערב ל"ג בעומר תשס"ב שבא"י כבר נכנס היום הקדוש.

ג. עובדא קדושה מנאמן דהו שהמשיך לו רבינו הק' ישועה בזכות התנא האלוף רשב"י ואמר לו רבינו הק' שאינו מוכרח לנסוע למירון
ויכול לפעול הישועה מביתו. ועוד עמיני רה"ק שארעו לו כשנכנס מקודם לכן אל הק"פ והזכיר עצמו לפקודת ישועה.

ד. שיה קודש חוצב להבות אש מרבינו הק' שבתחילת ימי הספירה עדיין יתכן שירא מעורב בעבודת השי"ת איזה פניות ח"ו, אבל ככל
שמתקברים לזמן מתן תורתנו צריך האדם להיות כבר נקי מכל אלו מכל וכל, ולהרחיק מאתו כל מחשבת פסול.

ה. שיה קודש מכ"ק מן אדמו"ר שליט"א בשולח"ט ל"ג בעומר שנת תשס"ה על דברי קודש הנ"ל, שיתכן שביום ל"ג בעומר משתנת
העבודה ומני אז ואילך צריכה כבר העבודה להיות נקי לגמרי מכל מחשבות פסול.

ו. מה שאמר רבינו הק' שרבי מאיר בעל הנס שמוזכרין בכללים "צדקת רבי מאיר בעל הנס" אינו התנא רבי מאיר, ואודות מה שהעולם
אומרים שיום י"ד אייר הוא יום הילולת התנא רבי מאיר שמונתו כבוד בטבריה שחקר את הדבר ובשקף יסודו, וב' טעמים מנין
גשתלשה טעות זו.

ז. שיה קודש חוצב להבות אש מרבינו הק' ז"ע שהפגם של תלמודי ר"ע היה שלא השפיעו זה על זה במילי דשמאי, ולא נשאר מהם
שום תורה, ורק ה' התלמידים שקבלו על עצמם להשפיע על אחרים מהם נתמלאה כל ישראל תורה. ורבינו הק' מאריך שזהו חובת האדם
בעולמו, ומביא שזו היתה עבודתו של ארזי הכהן, וכן נהג אברהם אבינו ע"ה שהעדיף להפסיד חזיון שכינה בשביל שיוכל לקרב את לוט
אולי יחזור למוטב, ומסיים בתוכחת מוסר כמה שדבר זה מחייב את כל אחד ואחד שיפסיק להתעסק עם עצמו בלבד שזה אינו רצון
הב"ה רק יתעסק עם אחרים לקרובם לעבודת השי"ת.

ח. שיה דברים עפ"י שיה קודש הנ"ל שיום ל"ג בעומר הוא היום שתלמידי רבי עקיבא קבלו על עצמם להשפיע על אחרים, ומחמת כן
פסקה מיתה מהם, ורושם הקדושה נשאר לעולם שביום זה צריך כ"א לקבל על עצמו להשפיע על אחרים במילי דשמאי.

ט. הושע נא ציין המציגות - עמיני ישועות שנושעו בני"א אחר שהתפללו אצל הציון הק', והראו להדיא מן השמים שהישועה באה
בזכות רבינו הק', כגון שנושע שנה לאחר מכן ביומא דהילולא קדישא י"ב אדר, ועוד סימנים מוכחים.

י. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה שנושע בחור בן כ"ח שנים בזיווג הגון אחר ששפך שיחו בציון רבינו הקל בל"ג בעומר, וענין פלא איך שנשתלשלה ישועותו תיכף אחר שנתקע בלבו אמונה בה' ובמשה עבדו. ושיח דברים שארה העיקר להויושוע בפקודת ישועה שאימון האדם בהצדיק, ואיך שדבר זה היה נראה להדיא אצל רבינו הקל ז"ע.

יא. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה שנושעו ב' בחורים בזיווג הגון אחר שהתפללו אצל הציון הקדוש ביום ל"ג בעומר, ואיך שהאחד נושע מיד והשני שנה לאחר מ"כ בליל ל"ב בעומר.

יב. **אורח צדיקים כאור נוגה** - אודות גדול ההסתר שהסתיר רבינו הקל עצמו בעניני קבלה וזוה"ק, ועובדא קדושה בענין זה מאחד מנכדיו שדיבר עמו בענין הז' ספירות. אודות פליטת פה שאמר רבינו הקל באחד מערבי שבתות להרה"ח רבי שמחה האממער ע"ה ענין של קבלה. ענין נוסף שאמר רבינו הקל 'קבלה זאכן וועלן מיר סתם אנהייבן צו שמועסן?!'. אודות מה שרבינו הקל אמר כמה פעמים למקורביו ש"כ"ק אביו זי"ע עומד כאן, והיה פלא בעיניו שאינם רואים אותו. ענין נוסף שאמר רבינו הקל לאחד ששאלו הטעם שמדליקין רבונתנו הקל' בחנוכה על מנורה עם ווענטל 'דער וואס פארשטייט אין די קליינע אותיות, דער ווייסט שוין'.

יג. ענין פלא שרבינו הכיר ברוח קדשו מחשבת נכדו שסייע בעדו לבלוש הבגדים, ובטעות עמד להלביש לו נעל שמאל קודם נעל ימין.

יד. ענין נורא שסיפר אחד מצאצאי רבינו הקל ששמע את רבינו הקל אומר בתוך שנתו: "דער הייליגע ברית מנוחה".

טו. עובדא קדושה עם רבינו הקל בילדותו בשנת תרצ"ט ביום שביעי של פסח כשכ"ק מרץ אדמו"ר הקדושת ציון זי"ע דיבר עמו מול קהל הקודש אודות ב' שיטות בקבלה על סדר הספירות של מ"ט ימי ספירת העומר.

טז. אודות מה שהעיד רבינו הקל על עצמו בערוב ימיו שלא פגם מעודו, ג' עובדן בענין זה, ואודות מה שכתוב בזוה"ק על כל מאן דנטיר ברית קדישא אודותגת שכונתא ביה ושריאת עליה.

יז. אודות מה שהעיד רבינו הקל על עצמו שכל מה שעשה כל ימיו "האב איך געמיינט ערנסט פארן באשעפערס וועגן, דער אייבערשטער קען מעיד זיין אויף דעם", ועוד כמה דברים, ומה דאיתא בזוה"ק שגם התנא האלוקי רשב"ה העיד על עצמו כן.

יח. **מועדים חמנים** - ל"ג בעומר - רבינו הקל מדבר אודות הדברים שהותרו לעשות בל"ג בעומר, אם הותר כבר מלילו או מיומו.

יט. **היכלולא דצדיקאי** - י"ח אייר - יומא הילולא קדישא של הרמ"א זצ"ל. רבינו הקל מספר אודות מה שתיקן הרמ"א בעיר קראקא שלא יעמידו חופה בערש"ק כפי שהיה נהוג אז, מחמת ענין שאירע בימיו, ואודות מה שטוען העולם לתלות טעם תקנתו בסיבה אחרת.

כ. דברי קדש חוצבים להבות אש מרבינו הקל שבים ל"ג בעומר יכול כל איש ישראל לפעול ישועות למעלה מדרך הטבע ע"י שזיכיר את שבחי השי"ת ולא ע"י תפילה שהמקטרגים יכולים לעכבה, והתנא האלוקי רשב"י פעל ישועות באופן זה, ואף שעבודה קדושה זו שייכת רק לצדיקים, מ"מ ביום ל"ג בעומר יכול כל איש ישראל לפעול ישועות באופן זה, כי זה היה ג"כ דרכו של רשב"י לפעול ישועות לבני ישראל, וביאור כמה פסוקים ומאמר חז"ל עפ"יז.

כא. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה שנושע מאן דהו בזש"ק שבע שנים אחר נישואיו, אחר שכבר הודיעו לו שעפ"י דרך הטבע א"א שיהיה לו זש"ק, ונפקד אחר שהתפלל אצל הציון הקל ביום ל"ג בעומר. ועוד ישועה שאירע להם באמצע ט' רחמי לילה. ושיח דברים שהצדיקים שעובדים את השי"ת שלא ע"מ לקבל פרס ואין צריכים עוה"ב וכדומה, יכולים לפעול ישועות למעלה מדרך הטבע, ועובדא קדושה שסיפר רבינו הקל על הבעש"ט ז"ע שהבטיח זש"ק למאן דהו שלא היה באפשרי עפ"י דרך הטבע שיהיו לו בנים, והודיעוהו מן השמים שהפסיד העוה"ב שלו.

כב. **להעלות נר תמיד** - עובדא קדושה ממאן דהו שלא היה ביכולתו לנסוע לציון הקל בל"ג בעומר, הדליק נר לעילוי נשמת רבינו הקל ושפך שיחו לפני השי"ת, ותיכף ומיד נושע בענין שחה צריך לו.

כג. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה שנושע מאן דהו בזש"ק שש ומחצה שנים אחר נישואיו.

כד. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה למעלה מדרך הטבע אצל בחור אחד שהתחיל לרדת מדרך הישר רח"ל ולא הועיל כלום ממה ששכרו מומחים לדבר עמו וכדומה, עד שמואן דהו התפלל עליו בציון רבינו הקל ומני אז נהפך לטובה עד להפליא, שיח דברים שרבינו הקל היה מקרב את כל הנחשלים אף שירדו לגמרי מדרך הישר, ושיח דברים שאמר כ"ק מרץ אדמו"ר מהר"ש הראשון זצוק"ל זי"ע שאף שאמז"ל שהכל בדי שמים חוץ מיראת שמים, מ"מ ישנם אופנים יוצאים מן הכלל כשמדובר בצדיקי אמת, וטעם הדבר.

כה. אודות נסיעתו של רבינו הקל למירון ביום ה' מנ"א יומא הילולא קדישא של האריה"ק זי"ע בשנת תשנ"ו, ואיך היתה נראת תפלתו, ומה שהשיב למאן דהו ששאלו למה אינו שורה שם רק ט"ו דקות ולא כמה שעות כדרכם של שאר אנשים, ובפרט תשובי חז"ל שאין מגיעים שם אלא לעתים רחוקות.

כו. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה שנושע מאן דהו שעמד בפני הפסד גדול, ומיד בצאתו מן הבית החיים כבר צלצלו להודיעו שהענין הסתדר על צד היותר טוב, ולאחמ"כ נושע עוד אחד ששמע את הדברים וגם הוא עמד בפני הפסד גדול.

כז. **הישוע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה שנושע מאן דהו שצריך לסכום כסף, ושפך שיחו בציון רבינו הקל בל"ג בעומר שיוכל להשיג הסכום בניקל ובמהירות, ואיך שבאה ישועתו באורח פלא, שיח דברים שרבינו הקל מסר נפשו בחיים חיתו לחלץ בני ישראל

ממצר, ולא היה די במה שסייע לו להפטר מצרתו אלא מסר נפשו שתבוא ישועתו תיכף ומיד, ואף לא למחרת היום, וגדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם. דברי קודש מהרה"צ רבי מאיר שפירא זצ"ל שרבינו הק' היה חוזר עליהם בשיעורי חורש' שבשצריך לסייע לאיש ישראל אין עושיין שום חשבונות אם ביכולתו לסייעו אם לאו, אלא עושיין תיכף ומיד בלי שום חשבון.

כח. אודות מה שרבינו הק' היה משתתף בילדותו בעיר באבוב בשיעור זוהר הקדוש של אקנו כ"ק מוך אדמו"ר הקדושת ציון זי"ע מדי ליל שב"ק קודם עריכת שולחן הטהור.

כט. **מועדים חמנים** - ל"ג בעומר - סיפור שאירע בשנת תרצ"צ שהרה"צ מפאקשעוואניץ ז"ל העניק מטבע זלאתע רבינו הק' שהיה בן שש שנים, ורבינו הק' נתן את הזלאתע עבור משקה בשולח"ט של אקנו כ"ק מוך אדמו"ר הקדושת ציון זי"ע בל"ג בעומר, ושיח דברים שאמר הקדושת ציון בענין זה.

ל. **אורח צדיקים כאור נוגה** - מה דאיתא בגמ' שבת ל"ג ע"ב על התנא האלקי רשב"י דכל היכי דהוה מחי רבי אלעזר הוה מסי רבי שמעון, ורבינו הק' הזכיר בשיחות קדשו שהצדיק יש לו כח בעיניו שע"י שמביט על פני אדם הוא מרפא אותו רפואת הנפש, ואודות שהרבה חסידים העידו שכאשר נכנסו אל הקו"פ הביט עליהם רבינו הק' "א שארפע בליק", והרגישו שידוע ומכיר בכל מעשיהם. וב' עובדין קדישין איך שפעל רבינו הק' רפואה חוץ לדרך הטבע ע"י שהביט על החולה בעיון.

לא. **הושע נא ציון המצוינת** - ענין פלא שחברות אברכים שיצאו לדרכם לציון הק' ביום ל"ג בעומר ונתארכה להם הדרך פי שנים ושלושה מן המשוער, ומה שנתברר לבסוף שהיה לטובה עבור יידים שהקאר שלו נתקלקל עלי דרך.

לב. **הושע נא ציון המצוינת** - ענין ישועה מבי' בחורים מישיבת ליקוואוד שמצאו זיווגם לאחר ששפכו צקון לחשם על ציון רבינו הק' ביום ל"ג בעומר, ואות מן השמים שהראו לאחד מהם שישועתו באה לו בזכות רבינו הק'.

לג. שיח קודש מרבינו הק' אודות אורו של רשב"י שכל איש ישראל באשר הוא שם יכול להתקרב אל ה' ולא ירח ממנו נדה, ובעבודה זו עסקו הבעש"ט זי"ע ותלמידיו עד ימינו אלה שלא להתיאש משום איש ישראל, ובתוך הדברים מאריך רבינו הק' אודות מה שכל איש ישראל יש לו אות בתורה, והצדיקים יכולין להכיר במצובו של כל אחד לפי הארת האותיות, ואנשי המעלה ולומדי התורה מושכים וניקתם מן הכתב, ותומכי התורה מהקף הגויל, ושהאיש הישראלי צריך לעמוד קרוב ולולתו כדי לסייעו בכל הדרש לו, ומאידיך לא יתקרב אליו הרבה להצד לו דרכיו.

לד. רבינו הק' מספר איך שהגה"ק מוך הדברי חיים מצאנו זי"ע מסר להרה"ק רבי משה מראזוועדאב זי"ע את סוד יום ל"ג בעומר, ומני אז ראו אצלו עבדה גדולה ביום זה, וגם המשיר ישועות לבני ישראל בהאי יומא רבה.

לה. רבינו הק' אומר בשם מוך הגה"ק הדברי חיים מצאנו זי"ע שגם מי שאינו יכול להיות על ציון הצדיק ביום ההילולא, מ"מ יטריח עצמו ליסע לעיר ששם היא מקום מנוחתו.

לו. **היחולא דצדיקיא** - י"ט אייר - יומא דהילולא קדישא של הרה"ק הדברי ר' מנחם מענדל מרימנוב זי"ע. שיעור מרבינו הק' במכתב קודש של הרה"ק המראה יחזקאל זי"ע אודות גדולת וקדושת תרה"ק הרבי ר' מענדלי זי"ע. מחולק לג' חלקים. רבינו הק' מקדים שהגה"ק מוך הדברי חיים מצאנו זי"ע היה לומד מכת"ק זה בדחילו ורחימו מדי שנה ביומא דהילולא קדישא י"ט אייר.

לז. שיח קודש מרבינו הק' זי"ע לבאר פסוק בפרשתן כי ימוך אחיך וגו', וסובב הולך אודות מעלת החזקת התורה בארץ ישראל, ומקדים תחילה שעיקר חיות איש הישראלי הוא בארץ ישראל, ובכלל זה גם הדר בחו"ל ומחזיק בממונו את הישוב בארץ ישראל, וכל השפעה שמקבל האדם מן השמים באה לו דרך חלקו שיש לו בא"י, וביאור מה שאמר הרה"ק משינאווא זי"ע שאפשר להכיר על האיש הישראלי כמה הוא דבוק בקדושה לפי ערך נדבתו להחזקת הישוב בא"י. ורבינו הק' מסיים שהשפעת הקדושה הבאה לאנשי שלומנו הם ע"י מוסדותינו הקדושים בא"י, ולפיכך החוב מוטל עליהם להחזיקם ולתמוך בהם בעוז ותעצומות.

להעלות נר תמיד - סגולת הדלקת נר לעי"נ רבינו הק' - שלושה 4 < 2

הושע נא ציון המצוינת - ישועות אצל ציון רבינו הק' - שלושה 4 < 3

אונז דארפ'מיר צו נעמען דאס קול, און אונז דארפ'מיר דאס קול ווייטער צו שיקן, און ווייטער צו געבן, און איבער-צו-פירן וואו מ'טרעפט זיך, וואו מ'באגעגנט זיך דא מיט א יונגערמאן
(לשון קדשו של רבינו הק' תחת אחד השיחים, אודות קולו של כ"ק אביו אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע)

כללי השתמשות במערכת

- 1] 10 שניות אחורה [2] 10 שניות קדימה [3] 4 דקות אחורה [4] 5 דקות אחורה [5] דקות קדימה [6] 2 דקות קדימה [7] הודעה קודמת [8] הודעה הבאה [9] עציצה זמנית באמצע השמעה, ושוב 5 להמשך [10] שלב אחד אחורה [11] המשך שמעה במקום הפסקה אחרונה

ילקוט שיחות ובגדים יקרים

שזכינו לשמוע מכ"ק מרז אדמו"ר הגה"ק ציס"ע זצוק"ל זיע"א

ביאור אומז"ל אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה שזה קאי גם על מי שעמל בעמל מלאכה רק שכל מחשבתו הוא בשביל שיוכל לעסוק בתורה בעת הפנאי

די גמרא זאגט (ברכות י"ז ע"א) "אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה". האב איך געזעהן די מפרשים פרעגן, אז ס'איז לכאורה א טאפלט לשון - אז ער זאגט "גדל בתורה" איז דאך שוין גענוג געזאגט, וואס דארף ער זאגן "גדל בתורה ועמלו בתורה" נאך איבריגע ווערטער.

און אפשר קען מען פארשטיין, אז דא ביי "גדל בתורה" רעדט מען פון א איד וואס אלע זיינע זמנים ועתים האט ער אוועק געגעבן פאר לימוד התורה - ס'איז נישט געווען קיין איין מינוט ווי ער איז געווען הלילה קיין פועל אויף לריק, און ער האט קיין איין מינוט נישט מסיח דעת געווען פון לימוד התורה, און נישט א דאך געלאזט קיין געלעגנהייט.

איז "אשרי מי שגדל בתורה" - דו ביסט טאקע געוואקסן אין די תורה הקדושה.

און "ועמלו" - דער "ועמלו" גייט ארויף אויף זיינע פערזענליכע עניינים - "ועמלו" איז אויך געווען בתורה."

העיקר מה שצריך להתגבר בימינו בענין לימוד התורה הוא לבוא לביהמ"ד ללמוד

חז"ל זאגן (ברכות ה' ע"א) "לעולם ירגז אדם יצר טוב על יצר הרע, נצחו
מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע".

פרעגט דער מאמע (זאל זיין געזונט) וואס הייסט "ואם לאו"? ווי קען זיין א
"ואם לאו"? אז חז"ל זאגן צו אז דער כח התורה וואס א איד לערנט וועט
מנצח זיין דעם יצר הרע, איז וואס איז שייך צו זאגן "ואם לאו"? ס'איז נישט דא
אזא זאך.

א. רבינו הק' קיצר כאן, ובהזדמנויות אחרות האריך יותר עפ"י דברי האור החיים הק' בספרו חפץ ה'
(הובאו דבריו הק' בספה"ק מאור ושמש ריש פרשת בחוקותי), על אומז"ל ברכות כ"ח ע"ב אנו עמלים
והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר, דהנהגה גם העובד ה' ועוסק בתורה
מן ההכרח הוא שיעסוק גם במעט דרך ארץ להחיות את נפשו ונפש ביתו, אמנם העובד ה' גם בעת שהוא
עוסק בעסקים לצורך פרנסתו עיקר כונתו הוא בעסק זה כדי שיהיה לו ממה להתפרנס למען ימצא מרגוע
לנפשו לעסוק אחר כך בתורה, וכל עסק מלאכתו הוא עבור עסק התורה, ואדם כזה שתורתו קבע ועיקרית
אצלו כשהוא משכים לקום באשמורת הבוקר שאז עדיין אינו זמן עסק לעסוק בסחורה אז הוא קובע לו
העת היא לתלמוד תורה כדי לעמוד אחר כך בתפלה מתוך דברי תורה, ואחר כך גם כן כשמוכרח לעסוק
בעסקיו מכל מקום כל כונתו הוא להשתכר פרנסתו שיוכל לעסוק בתורה, ומפני זה הוא מקבל שכר גם על
עמלו וטרחו לצורך פרנסתו הגם שהוא עסק של רשות משא ומתן מאחר שכונתו למען יוכל לעסוק בתורה
ובמצות יש לו קיבול שכר גם על העסק של רשות ההוא גם כן מלבד שכר עסק התורה. ואולם יש אנשים
ריקים אשר אין שמים על לבם דבר ה' ותורתו וכל מגמתם בשכבם ובקומם לאסוף הון רב, ומבלים בהבל
כל ימיהם בחמדת תבל, וזה מאוויים בבוקר השכם וכל היום כולו, הנה אדם כזה אין לו בעמלו שום שכר,
ואדרבה העסקים ההם יריצוהו אל הבור לירד לבאר שחת.

וזהו כונת התנא אני עמל והם עמלים פירוש שאני עמל במלאכה ובעסקים כמותם ואף על פי כן אני מקבל
שכר על עמלי, והם עמלים ואינם מקבלים שכר, מפני שאני משכים לדברי תורה וכל מגמת עמלי היא
לצורך עסק התורה, והם שאין שמים לב לעמול לצורך התכלית האמיתי לכן תקותם למפח נפש,
עכדפח"ח.

וכנראה זו היתה כוונת רבינו הק' לפרש אומז"ל אשרי מי שגדל בתורה, היינו שעוסק בתורה בפועל, ועמלו
בתורה, היינו שגם עמלו בעניני גשמיות היא עבור התורה, וכל מחשבת לבו בעמל מלאכתו היא בשביל
שיוכל לעסוק בתורה בשארית הזמן, ועליו נאמר אשרי וכו'.

זאגט ער - "ואם לאו" - אז דער בעל דבר וועט אים נישט לאזן קומען אין בית המדרש אריין - דער בעל דבר וועט אים אוועק נעמען באלד ער זאל נישט קענען קומען - ממילא אויף דעם איז דא "ואם לאו" איז "יקרא קריאת שמע".

און דער אמת איז, אז דאס איז דער עיקר וואס מ'דארף זיך אנצושמעלן אויף דעם היינט זומנינו - "קומען אין בית מדרש אריין" - דאס איז א עיקר גדול, וואס פון דעם אליין זעהט מען ווי ווייט וויכטיג דאס איז, אז מ'זעהט ווי די יצר הרע שמעלט זיך, און ער שמעלט אויף אלע שווערעקייטן אז מ'זאל זיין פארנומען, מ'זאל האבן צו טוהן, מ'זאל האבן מרדות אין שטוב, אז מ'זאל נישט קענען קומען. און דאס איז דער עיקר, אז דער יצר הרע זאל נישט האבן קיין שליטה איבער אונז.

חז"ל זאגן (קידושין ל' ע"ב) "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו" - דאס בעסטע וואפן קעגן דעם בעל דבר איז לימוד התורה.

ס'גייט יעצט א צוקונפט - א ווינטער מיט לאנגע ווינטער נעכט - און דער נסיון פון ארויס גיין פון שטוב און קומען אין בית המדרש איז אמאל מאיזה סיבה שהיא א גרויסע נסיון - דער נסיון איז גרויס - און אויף דעם איז זיך יעדער איד מחויב מוסר נפש צו זיין ממש אויף לימוד התורה.

כל מה שישראל היו ראויין ומוכשרין לקבל את התורה היה מחמת שהשי"ת הביאם אל מקום המקודש של הר סיני, ומזה ילמד כל אחד שצריך לבוא לבית המדרש דוקא לעסוק בתורה

ס'איז דא א מדרש אין מגילת רות (רות רבה פ"ה) ישלם ה' פעלך ותחי משכורתך שלמה מעם ה' אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו (רות ב', י"ב), "אמר רבי חסא אשר באת לחסות תחת כנפיו". און אלע מענטשן וואונדערן זיך וואס איז רבי חסא מוסיף, דער פסוק האט דאך אזוי געזאגט: ישלם ה' פעלך אשר באת לחסות, וואס איז רבי חסא מוסיף?

און דער טאמע (זאל זיין געזונט) האט אמאל געזאגט אויף דעם מדרש, ווייל דער אור החיים הקדוש זאגט (פ' יתרו ד"ה עוד יראה לשלול) - דער פסוק זאגט אין פרשת יתרו (שמות י"ט, ד') ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי, זאגט דער אור החיים הקדוש וואס איז טייטש ואביא אתכם אלי?

נאר דער אמת איז, מ'טרעפ'מיר אז השם יתברך איז ארום געגאנגען מיט די תורה - ער איז געווען ביי די בני עשו, און ער איז געווען ביי די בני ישמעאל - ער איז געווען אין פארן - ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן (דברים ל"ג, ב') און ער האט געוואלט געבן די תורה, און זיי האבן געפרעגט "מאי כתיב בה", און זיי האבן גישט געוואלט מקבל זיין די תורה.

איז לכאורה - זאגט דער אור החיים הקדוש - קען מען טשעפענען די אידן, מ'זעהט אז פאר ענק האט דער אייבערשטער געוואלט אוועק געבן די תורה צו אנדערע אומות, און עמס זענען גארנישט דער עם הנבחר - אז יענער האבן גישט מקבל געווען, האט מען ענק געגעבן די תורה - אויב די בני שעיר אדער די בני ישמעאל וואלטן געווען מקבל געווען די תורה, וואלט עמס געבליבן ביי גארנישט - אזוי זאגט דער אור החיים הקדוש אז מ'קען טשעפענען די אידישע קינדער.

פארדאס זאגט מען, ניין, השם יתברך האט געטראגן צו זיי - ער האט געטראגען די תורה קיין פארן, און ער האט געטראגען די תורה קיין שעיר, ווייל פארן און שעיר זענען צוויי מקומות הטומאה - צוויי מקומות וואס באלאנגט צו די גוים, און דארט קען גישט זיין קיין קבלת התורה, מה שאין כן ביי אונז - ביי אידן איז ואביא אתכם אלי - ער האט אונז געשטעלט אונטער א בארג - "כפה עליהם הר כגיגית" (שבת פ"ח ע"א), ער האט געטוהן אלע פעולות.

מ'פרעגט - "אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה" (הגדה של פסח), נו וואס וואלט געווען ווען מ'וואלט געשטאנען ביי דעם בארג סיני ולא נתן לנו את התורה...?

ניין! - אונז זעה'מיר דאך אז דער הר סיני האט א כה - "כאיש אחד בלב
אחד" - ס'האט מאחד געווען אלע אידן - דאס איז געווען דער כה פון הר סיני.

איז לויט ווי דער אור החיים הקדוש זאגט, אז השם יתברך האט במכוון
אזוי געטוהן, אז צו די אומות העולם איז ער געקומען, פארוואס? ווייל ער האט
געוואוסט אז זיי וועלן דאס נישט מקבל זיין, מה שאין כן צו אונז האט ער נישט
געוואלט קומען, נאר ער האט אונז געברענגט צו זיך, ווייל ער האט געוואוסט
אז דער אויר פון הר סיני, די עפר פון הר סיני, איז מקדש און מטהר יעדן איד,
דאס וועט פועל זיין אז דער איד וועט מקבל זיין - ואביא אתכם אלי -
פארדאס האבן די אידן מקבל געווען.

אונז האב'מיר מקבל געווען די תורה הקדושה, א זאך וואס די אומות העולם
האבן נישט מקבל געווען.²

ב. רבינו הק' לא חזר לפרש את ביאור כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע בדברי המדרש שפתח בהם,
ובאמת שדברי קודש הללו כתובים וחקוקים בספה"ק חכמת שלמה ח"ב לחג השבועות (עמ' ש"ל) ממה
שדרש רד"ש רבינו בחג השבועות דשנת תשט"ז, וזתודה"ק אחר שהביא את דברי האור החיים הק': ביאור
והסבר הדברים הוא, דלישראל עם סגולתו שרצונו כביכול היה באמת שיקבלו האי חמדה גנוזה התורה
הקדושה, לכן הביאם אליו להר סיני מקום המקודש שהמקום גורם שמטהר ומזכך ומקדש, וממילא בסיוע
האי מקום המקודש חשקה נפשם בהשתוקקות יתירה לקבל התורה באהבה רבה, אבל לעשו ולישמעאל
שלא בא אלא לדחותם ולא היה בדעתו ורצונו ליתן להם התורה הקדושה, לא הביאם למקומו מקום
המקודש זה הר סיני, רק בא לביתם לשעיר ולפארן, שהמקום הזה גורם שלא יתצרו בקבלת התורה,
שבאותו מקום הרגיעה שידה וקליפה מקומה.

ומכאן תוכחת מגולה ומוסר השכל ללומדי התורה הקדושה, שאם רצונם ומאויים לראות פרי טוב בעמלם,
יתאמצו בכל עוז שילמדו שיעורם בבית המדרש דוקא שהיא מקום השראת השכינה ולא בביתם, ואף שיש
לבעל דין לטעון ולומר מה בין זה לזה, וגם לדעתו העניה יש כאן ביטול תורה בעת הליכה וביאה, וכדומה
בטענות ואמתלאות שונות, אף שבאמת זהו בורכא ודבר שאינו הגון ונכון, שהרבה בטלים כנגדם בבית
כמובן, אמנם בר מן דין בא וראה מה שאמרו וזכונם לברכה (קדושין ל' ע"ב) אם פגע בכ מנוול זה משכחו
לבית המדרש, ואם אבן הוא נימות, הרי שלבטל היצר הרע והקליפה היא רק בבית המדרש מקום קדוש
והשראת השכינה, וארבע מדות בהולכ"י בית המדרש דייקא תנן (אבות פ"ה מ"ד), ומי שיש לו בית
המדרש בעירו ואינו הולך לשם כו' (מס' ד"א פי"א), והלכה פסוקה הוא בשולחן ערוך הלכות תלמוד תורה
(יו"ד סי' רמ"ו סעיף כ"ג) שכל הלומד בבית המדרש לא במהרה הוא משכח. וזהו שאמר רבי חסא אשר
באת לחסות תחת כנפיו, אשר בא"ת, דייקא למקום המקודש ולא בביתך ובארמנותיך.

ואורה צדיקים כאור נוגה

אוצר מרגלאיז מביז שרמוטיז ועובדיז קדישיז

מב"ק מרז אדונינו מורינו ורבינו הגה"ק ציס"ע זצוק"ל זיע"א

נתבררו מכלי ראשון מפי בעלי המעשה עצמם

"אנו יכולים לעורר חסדי אבות ממדרית הצדיקים אשר לפנינו וז"ע כמה שאנו מזכירים אותם לדבר מהם מגודל קדושתם ומעלתם. יחי ה' עמנו כאשר היה עם אבותינו. אמן". (ספה"ק תפארת שלמה פי' יתח עה"כ ויקח יתרו ונו')

בורח מן הכבוד

תקסח

בחודש אדר דשנת תשנ"ה שבת רבינו הק' בקרית באכוב לרגל שמחת האויפרוף של נכד כ"ק מרז אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע, וערך את סעודות השב"ק בקרב קהל הקודש, ונתכבד שם כבוד מלכים הן בעידן צלותא והן בסעודות השבת.

בצפרא דשבתא לאחר התפילה נערך קידוש גדול לכל קהל הקודש לרגל השמחה בקול שירה וזמרה, ורבינו הק' שהיה הארי שבחבורה היה אמור להתכבד שם מאד ולשבת בראש, אולם בתוך כל ההמולה הניח רבינו הק' את המקום, ופנה לאחורי ביהמ"ד שהיה ריק מאדם באותה שעה, וניסה לפתוח דלת אחר דלת שנקרה לפניו. אחד הבחורים שעמד שם יחידי וראה את מעשיו הבין שהוא מחפש דבר מה, ושאלו ביראת הכבוד אם יוכל לסייעו.

נענה רבינו הק' ואמר: "איך זוך א וועג ארוים פון בית מדרש".

הבחור התפלא מתשובתו, כי הלא רבינו מכיר היטב את השער הראשי שממנו נכנסים לביהמ"ד, ומה עלה בדעתו לחפש דרך יציאה מאחורי הבנין, והראה לו באצבעו לפנות לצד האחר ששם קבוע שער ביהמ"ד.

השיבו רבינו הק' שאינו חפץ לצאת דרך שם, אלא רוצה לצאת מיציאה צדדית ולפנות אל בית אכסנייתו. הלה הראה לו יציאה אחורית הסובבת הולכת סביב הבנין, ורבינו הק' הניח יחידי את בית המדרש הגדוש בחסידים ותלמידים, וטרם שהיה סיפק ביד אחד להרגיש ביציאתו כבר הגיע לאכסנייתו.^א

« תקסט »

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

פרטי התמונה שהתפרסמה בגליון ילקוט שיחות ופנינים יקרים פ' אמור תש"פ (תנ"ח) בו נראה רבינו הק' מדליק הדלקה בל"ג בעומר לכבוד התנא האלוקי רשב"י

זה היה בשנת תשנ"ח, בחצר ביתו של הרה"ח ר' בן ציון פירהער הי"ו, לאחר שנתקיימה בביתו "טיי אווענט" לטובת מוסדותינו הק', ורבינו הק' דיבר בקדשו באסיפה זו, ובגמר האסיפה הזמינו הנ"ל להדליק ההדלקה שכבר הכינה מקודם למטרה זו, והיה ניכר שביעות רצונו של רבינו הק' מן הרעיון ונענה לבקשתו על אתר, ולאחר מכן זמרו כל הקהל יחדיו ניגון בר יוחאי.

בשנת תשנ"ט ערך הנ"ל וואך-נאכט לבנו הנולד לו כליל ל"ג בעומר, והזמין את רבינו הק' להשתתף שם, ומאחר שבשנה הקודמת עלה בידו לשדלו להדליק ההדלקה, בקשו להדליק הדלקה גם בשנה זו, וגם אז נענה רבינו הק' לבקשתו.

א. אין אתנו יודע הטעם הכמוס עמו, אולם ככל הנראה הוא אחד מב' סיבות, או מחמת שבאצילות נפשו חשש פן יגרע כבודו של בעל השמחה מחמת שהותו שם, ומשום כך עזב תיכף את המקום שלא יתעסקו עמו יתר על המדה, ומ"מ לא רצה שירגישו ביציאתו, או בכדי שלא ילווהו, או בכדי שלא יראה כאילו אינו חפץ להשתתף בקידוש, ועל כן חיפש דרך יציאה אחורית.

עוד אפשר שלא היה יכול לסבול את הכבוד המדומה שחלקו לו, וכנראה שמשך התפילה כבדוהו כהוגן, ולא היה יכול לסובלו עוד, ותיכף בגמר התפילה נמלט משם. וכה סיפר רבו הגה"ק רבי מאטל סלאנימער זי"ע (הובא בסיפורי מרן הרמ"ח ערך "רבי רפאל מבערשיד" אות ט') שפעם אחת בא הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע לבארדיטשוב ונתקבל שם בכבוד גדול, ולפתע נעלם מתוך הקהל, וחפשוהו בכל העיר ולא מצאוהו. והוא התעטף בסודר על ראשו ופניו כדי שלא יכירוהו, והלך לשוק, ונכנס לחנות של בדים ושאל אם יש להם למכור קצת טאבאק, והבין הסוחר שיהודי בטלן עומד לפניו, והוליכו לחנות אחרת, וכך הוליכוהו מחנות לחנות בצחוק ולעג, עד שהגיעו האנשים שחפשו אחריו ומצאוהו עומד בשוק בקרב חבורת סוחרים הלועגים ומתלוצצים עליו. אח"כ אמר שלא היה יכול לסבול גודל הכבוד שחלקו לו, והוכרח להתבונות קצת.